

ข้อมูลประกอบการร่วมเสวนา
เศรษฐกิจไทยก่อนและหลังการเข้าสู่ AEC

โดย

ดร. นลองภพ สุสังกร์กาญจน์
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

เสนอใน FPO Symposium 2011

วันที่ 5 กันยายน 2011

หัวข้อหลัก

การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภูมิภาคมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อเศรษฐกิจไทย นโยบายของแต่ละประเทศมีผลต่อกันมากขึ้น จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อมิติของภูมิภาคมากขึ้น

จะกล่าวถึงงานสองด้านในระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องอยู่

- โครงการวิจัยของ Asian Development Bank Institute (ADBI) เรื่อง ASEAN 2030
- งานของ CMIM (Chiang Mai Initiative Multilateralization) และ AMRO (ASEAN+3 Macroeconomic Research Office)

ASEAN 2030

ที่มาของโครงการ ASEAN 2030

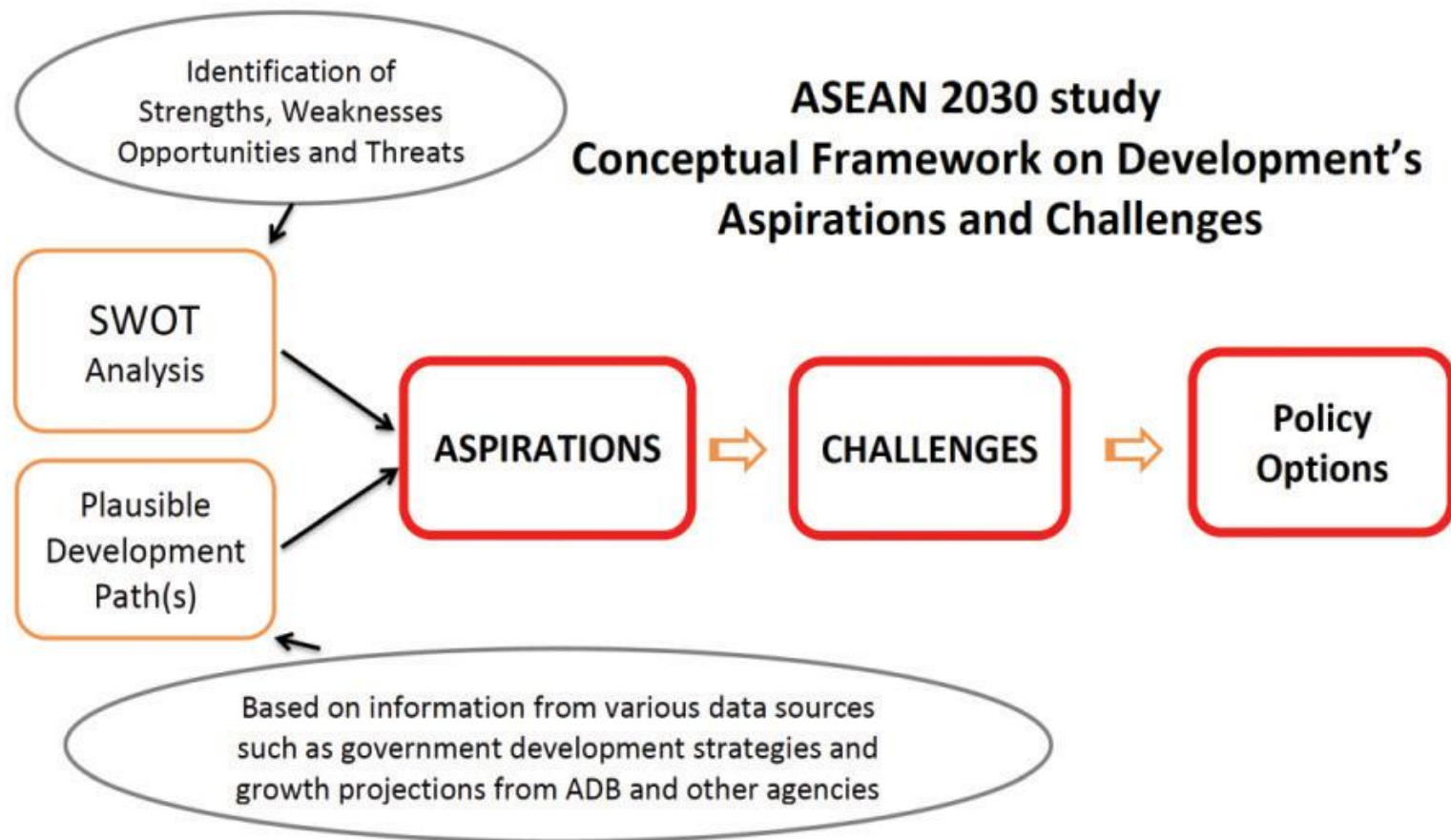
- ADB/ADB I ริเริ่มโครงการวิจัยเรื่อง ASEAN-China-India (ACI) ซึ่งเป็นเสมือนสามกลุ่มเศรษฐกิจใหญ่ในเอเชีย โดยจะมองอนาคตยาวออกไปประมาณ 20 ปี
- สำหรับจีนและอินเดีย มีการศึกษาที่มองไกลออกไปกว่า 20 ปีอยู่แล้วหลายชิ้น แต่ในส่วนของ ASEAN แทบจะยังไม่มี โดยส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ AEC 2015
- ADB I จึงพัฒนาโครงการ ASEAN 2030 ขึ้นมาควบคู่ไปกับโครงการ ACI

เป้าหมายของการศึกษา

- To help ASEAN countries identify their aspirations for economic and social development towards 2030, the main challenges they will be facing in fulfilling these aspirations, and the related policy priorities for ASEAN governments moving forward
- To articulate and analyze the challenges implied in realizing the vision of a RICH (Resilient, Inclusive, Competitive, Harmonious) ASEAN by the year 2030
- To assist ASEAN Leaders identifying the next stages of regional integration beyond the realization of the ASEAN Economic Community by 2015
- To identify the needed changes to strengthen ASEAN's effectiveness and collect views from a wide-range of stakeholders in relation to regional cooperation initiatives
- To provide an input into the ADB-ADB I ASEAN-China-India study

กรอบวิธีการศึกษา

Methodological Approach

เทียบข้อมูล ACI

	Population (million)	GDP Size (billion US\$, 2009 prices)	GDP per capita (US\$, 2009 prices)
ASEAN	588.4	1,611.5	2,738.6
China	1,354.1	5,497.8	4,060.0
India	1,214.5	1,393.2	1,147.1

Source: Estimated from UN, World Bank and ADB data.

ข้อมูล ASEAN รายประเทศ

	Population (million)	GDP Size (billion US\$, 2009 prices)	GDP per capita (US\$, 2009 prices)
Brunei Darussalam	0.41	10.65	26,171
Cambodia	15.05	11.02	732
Indonesia	232.52	573.24	2,465
Lao PDR	6.44	6.05	941
Malaysia	27.91	206.73	7,406
Myanmar	50.50	34.01	673
Philippines	93.62	172.81	1,846
Singapore	4.84	208.66	43,137
Thailand	68.14	284.57	4,176
Viet Nam	89.03	103.79	1,166

Source: Estimated from UN, World Bank and ADB data.

เป้าหมาย Aspirations สำหรับ Real Per Capita GDP
และอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปี

	อัตราการขยายตัว เฉลี่ยต่อปี
2.5 เท่า	4.7%
3 เท่า	5.6%
3.5 เท่า	6.5%
4 เท่า	7.2%

ตัวอย่างของ ASEAN Aspirations

	2010 GDP per capita (US\$, 2009 prices)	Aspiration Target	2030 GDP per capita (US\$, 2009 prices)
Brunei Darussalam	26,171	2.5 X	65,427
Cambodia	732	4.0 X	2,929
Indonesia	2,465	3.0 X	7,396
Lao PDR	941	4.0 X	3,763
Malaysia	7,406	3.0 X	22,218
Myanmar	673	4.0 X	2,694
Philippines	1,846	3.0 X	5,538
Singapore	43,137	2.5 X	107,843
Thailand	4,176	3.0 X	12,529
Viet Nam	1,166	4.0 X	4,663
ASEAN	2,739		8,191
Coefficient of Variation	1.613		1.500

เทียบ ACI ในปี 2030

Assuming China and India's real per capital GDP increases 3.5 times in 20 years

	Population (million)	GDP Size (billion US\$, 2009 prices)	GDP per capita (US\$, 2009 prices)
ASEAN	704.4	5,769.3	8,190.7
China	1,462.5	20,781.6	14,210.0
India	1,484.6	5,960.7	4,015.0

การค้า (Billion US\$)

		2005	2006	2007	2008	2009
China	Exports	762.0	969.0	1,220.5	1,430.7	1,201.5
	Imports	660.0	791.5	956.1	1,132.6	1,005.7
India	Exports	99.6	121.8	150.2	194.8	164.9
	Imports	142.9	178.4	229.4	321.0	257.2
ASEAN*	Exports	490.1	578.0	647.0	737.5	611.6
	Imports	455.1	513.9	580.7	709.5	546.1

* Note: Excluding Intra-ASEAN Trades.

แนวโน้มการส่งออก

2009			
	China	India	ASEAN*
Export	1,201.5	164.9	611.6
GDP	4,984.4	1,287.3	1,496.5
Ratio to GDP	24.1%	12.8%	40.9%
2030 (Scenario 1: Same Ratio to GDP as 2009)			
	China	India	ASEAN*
Real Export#	5,009.6	763.6	2,358.0
Real GDP#	20,781.6	5,960.7	5,769.3
Ratio to GDP	24.1%	12.8%	40.9%
2030 (Scenario 2: India 18% by 2030, ASEAN 35% by 2030)			
	China	India	ASEAN*
Real Export#	5,009.6	1,072.9	2,019.2
Real GDP#	20,781.6	5,960.7	5,769.3
Ratio to GDP	24.1%	18.0%	35.0%

Note: * Exclude Intra-ASEAN Exports

2009 prices.

แนวโน้มการนำเข้า

2009			
	China	India	ASEAN*
Import	1,005.7	257.2	546.1
GDP	4,984.4	1,287.3	1,496.5
Ratio to GDP	20.2%	20.0%	36.5%
2030 (Scenario 1: Same Ratio to GDP as 2009)			
	China	India	ASEAN*
Real Import#	4,193.0	1,191.0	2,105.3
Real GDP#	20,781.6	5,960.7	5,769.3
Ratio to GDP	20.2%	20.0%	36.5%

Note: * Exclude Intra-ASEAN Imports
2009 prices.

ASEAN ยังเป็นกลุ่มที่สำคัญในปี 2030

- ขนาดเศรษฐกิจใกล้เคียงกับอินเดีย แต่รายได้เฉลี่ยสูงกว่าอินเดียประมาณสองเท่า
- การส่งออกและการนำเข้ากับประเทศนอกกลุ่มสูงกว่าอินเดียประมาณสองเท่า
- แต่จะมีผลก็ต่อเมื่อ ASEAN สามารถรวมกันเป็นกลุ่มเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลายมิติของ Aspirations

- มิติต่างๆ ของ Aspirations ควรต้องสอดคล้องกับระดับรายได้ในปี 2030
- รวมถึง มิติต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น การขจัดความยากจน การลดช่องว่างของรายได้ การศึกษาและการเรียนรู้ การเข้าถึงเทคโนโลยี บริการทางด้านสาธารณสุข สวัสดิการสังคม คุณภาพสิ่งแวดล้อม คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐาน มาตรฐานการบริหารจัดการที่ดี ฯลฯ
- รวมทั้งทางด้านสังคมและการเมือง เช่นการมีส่วนร่วมของประชาชน ความโปร่งใสในการบริหารจัดการ การยึดหลักนิติธรรม (rule of law) การปกป้องความมั่นคงของมนุษย์ ฯลฯ
- โดยรวมก็คือคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

การศึกษาระดับประเทศ

- มีการศึกษาทั้ง 10 ประเทศสมาชิก ASEAN รวมทั้งประเทศที่อาจจะเป็นสมาชิกใหม่ในอนาคต (Timor-Leste)
- เป็นมุมมองในระดับประเทศเกี่ยวกับ Aspirations ความท้าทายหลัก และนโยบายรองรับ รวมทั้งบทบาทของ ASEAN ประเทศหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจดั้งเดิม (เช่น สหรัฐฯ ยุโรป ญี่ปุ่น ฯลฯ) และพลังใหม่ทางเศรษฐกิจ (โดยเฉพาะ จีน และ อินเดีย)
- ความท้าทายของประเทศต่างๆ จะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับภาวะปัจจุบัน ปัจจัยเบื้องหลังความได้เปรียบในการแข่งขัน และปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้ให้ประเทศต่างๆ เน้นความท้าทายหลักสามด้าน และความท้าทายรองลงมาอีกสามด้าน

ความท้าทายของประเทศรายได้สูง (Preliminary)

	PRIMARY CHALLENGES			SECONDARY CHALLENGES		
Brunei	Promote Economic Diversification	Improve the Investment and Business Climate	Foster Human Capital, especially by improving entrepreneurial skills	Protect the Environment	Promote Financial Deepening	Use broader indicators of social and economic attainment than GDP to guide policy
Singapore	Overcome land and demographic constraints	Achieve productivity-driven growth through skills' development and innovation	Improve the Investment and Business Climate	Identify (continuously) new drivers of growth	Manage Dependence on Foreign Workers	Ensure a socially inclusive and environmentally sustainable growth

ความท้าทายของประเทศรายได้ปานกลาง (Preliminary)

	PRIMARY CHALLENGES			SECONDARY CHALLENGES		
Indonesia	Strengthen Macroeconomic Management and Reforms	Develop Economic Infrastructure	Manage Natural Resources, Ensure Food and Energy Security	Narrow the Development Gap and Inequalities	Ensure Government Efficiency	Protect the Environment and Mitigate Natural Disasters
Malaysia	Achieve high growth rates by attracting private investment	Foster Human Development	Cultivate Technology and Innovation Capabilities	Raise the value-add in domestic and export products	Narrow Development Gap and Inequalities	Ensure prudent macroeconomic and environmental management
Philippines	Increase investment rate and enable conditions to promote entrepreneurship	Develop Economic Infrastructure, particularly in electricity and transportation systems	Strengthen Institutions and Governance Systems	Improve capacity to address market failures leading to a small and narrow industrial base	Improve access to development opportunities, especially education, health, infrastructure, and productive assets	Relieve the tight fiscal situation
Thailand	Foster Human Capital	Narrow Development Gap and Fostering Social Cohesion	Rebalance the production structure	Improve Economic Management and Governance Systems	Reform the tax system	Ensure Energy Security

ความท้าทายของประเทศรายได้น้อย (Preliminary)

	PRIMARY CHALLENGES			SECONDARY CHALLENGES		
Cambodia	Foster Human Capital	Diversify the Economy and Develop the Agricultural Sector	Reduce Poverty	Manage Natural Resources	Strengthen Institutions and Governance Systems	Improve Regional Integration and Connectivity
Lao PDR	Diversify Sources of Growth Beyond Natural Resources	Foster Human Capital	Increase competitiveness and labor productivity	Improve the Investment and Business Climate	Develop Economic Infrastructure	Develop a Sustainable Social Safety Nets' System
Myanmar	Strengthen Macroeconomic Management and Reforms	Diversify the Economy and Develop the Agricultural Sector	Foster Human Capital	Diversify the Economy and Build an Industrial Base	Develop Economic Infrastructure	Strengthen Institutions and Governance Systems
Viet Nam	Strengthen Institutions and Governance Systems	Develop Economic Infrastructure	Foster Human Capital	Manage the Trend Towards Urbanization	Protect the Environment	Develop a Sustainable Social Safety Nets' System

ความท้าทายระดับ ASEAN

- แต่ละประเทศใน ASEAN เล็กเกินกว่าที่จะมีบทบาทนำในภูมิภาคของประเทศขนาดยักษ์ (จีน และ อินเดีย) และประเทศที่มีเทคโนโลยีสูง (ญี่ปุ่น และ เกาหลีใต้) มีความเสี่ยงที่จะเป็นเพียงตัวประกอบย่อย
- การรวมกลุ่มกันของ ASEAN เพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ที่จะขนาดรวมของกลุ่มจึงมีความจำเป็นมาก ไม่ว่าจะจากการทำให้เศรษฐกิจของ ASEAN เป็นเสมือนตลาดเดียว และแหล่งการผลิตเดียว (single market and production area) หรืออาจจะมีการทำ R&D ร่วมกันบางด้าน หรือร่วมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หรืออุตสาหกรรมยุทธศาสตร์บางด้าน หรือเพื่อให้มีพลังต่อรองในระบบเศรษฐกิจและการเมืองของภูมิภาค และของโลก

ความท้าทายระดับ ASEAN (2)

- AEC เป็นก้าวแรกที่ดี แต่ไม่น่าจะพอสำหรับสภาพแวดล้อมในปี 2030
- ควรพิจารณาความเป็นไปได้ และผลดี ผลเสีย ของการรวมกลุ่มที่ลึกลงไป แต่แน่นอนว่าไม่ใช่ลักษณะของ ASEAN Union (จากปัญหาที่เห็นอยู่ในยุโรป) รวมทั้งบทบาทของ ASEAN Secretariat ด้วย
- จากการศึกษาวิจัย และการร่วมระดมความคิดจาก Stakeholders กลุ่มต่างๆ ทางโครงการฯ ได้หยิบยกความท้าทายในระดับ ASEAN เจ็ดด้านหลักมาศึกษาลึกลงไป โดยมีการวิจัยเป็น Background Papers 25 เรื่อง (ไม่รวมการศึกษาของ 11 ประเทศ)
- มีการประชุมของกลุ่มวิจัยมาแล้วสามครั้ง การประชุมเพื่อนำเสนอ First Draft ของ Chapter ต่างๆ ของหนังสือจะจัดขึ้นในวันที่ 27-28 กันยายน นี้

ความท้าทายระดับ ASEAN (3)

Thematic Issues

- Forging a Competitive and Innovative Region
- Developing Human Capital and Strengthening the Labor Market
- Promoting Economic Convergence and Equitable Growth
- Improving Macroeconomic Policy Formulation/Coordination
- Deepening Financial Markets
- Managing Natural Resources and Ensuring Environmental Sustainability
- Strengthening Governance and Institutional Effectiveness

Overall Objective

Achieving a RICH ASEAN with High Quality of Life by 2030, with ASEAN continuing to play significant economic and geo-political roles in the region and globally.

CMIM และ AMRO

Chiang Mai Initiative Multilateralization (CMIM)

- ข้อตกลง CMIM ระหว่างประเทศ ASEAN+3 มีผลตั้งแต่วันที่ 24 March 2010
- ขนาดรวมเท่ากับ US\$ 120 billion
- เป็น 90-day swap facility (local currency แลกกับ US\$) และในหลักการสามารถต่อได้ แต่ไม่เกิน 7 ครั้ง
- การตัดสินใจในเรื่องโครงสร้างหลัก เช่น ประเทศสมาชิก ขนาดของ CMIM สัดส่วนการลงขัน swap quota ของประเทศต่างๆ และรูปแบบในการใช้ CMIM ต้องเป็นโดยเอกฉันท์ในการประชุมระดับรัฐมนตรีคลัง ส่วนเรื่องการอนุมัติ swap การต่ออายุ และการดำเนินการถ้ามี default จะใช้เสียงสองในสามของการประชุมระดับ Deputies
- สำหรับการให้นำหนักในการลงคะแนนของแต่ละประเทศ ทุกประเทศจะได้ 1.6 คะแนน (ยกเว้น Hong Kong) บวกกับปริมาณของ billion US\$ ที่ลงขัน

Contributions, Multipliers and Voting Weight

Country	Contribution (US\$ Billion)	Purchasing Multiple	Voting Weight
Brunei	0.03	5.0	1.158%
Cambodia	0.12	5.0	1.222%
PRC	38.4	0.5	25.430%
	PRC , Excluding Hong Kong, China 34.2		
	Hong Kong, China 4.2	2.5	2.980%
Indonesia	4.552	2.5	4.369%
Japan	38.4	0.5	28.410%
Korea	19.2	1.0	14.770%
Lao PDR	0.03	5.0	1.158%
Malaysia	4.552	2.5	4.369%
Myanmar	0.06	5.0	1.179%
Philippines	4.552	2.5	4.369%
Singapore	4.552	2.5	4.369%
Thailand	4.552	2.5	4.369%
Viet Nam	1.00	5.0	1.847%

Source: The Joint Ministerial Statement of The 13th ASEAN+3 Finance Ministers' Meeting, Tashkent, Uzbekistan, 2 May 2010.

ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO)

- AMRO เริ่มเมื่อเดือนเมษายน 2011 ตั้งอยู่ในตึก Monetary Authority of Singapore (MAS) ผู้อำนวยการในปีแรกคือ Mr. Mr. Wei Benhua อดีตรองผู้อำนวยการ China's State Administration of Foreign Exchange และต่ออีกสองปีโดย Mr. Yoichi Nemoto อดีตรองปลัดกระทรวงการคลังของญี่ปุ่น (ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาของ AMRO)
- จะเริ่มเล็กๆ เจ้าหน้าที่ประมาณ 15-20 คน ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสรรหาพนักงาน และปรับปรุงสถานที่ทำงาน

AMRO (2)

- หน้าที่หลักคือ i) ติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจ และจัดทำรายงาน Surveillance ของ ASEAN+3 (รวม Hong Kong) เป็นรายไตรมาส ii) ประเมินความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจมหภาคและการเงินของประเทศต่างๆ เพื่อช่วยเสนอแนะนโยบายที่จำเป็นอย่างทันการณ์ ในกรณีที่เกิดปัญหา และ iii) ติดตามการปฏิบัติตามเงื่อนไขของ Swap Agreement
- Executive Committee ของ AMRO คือ Finance และ Central Bank Deputies
- มี Advisory Panel (6 คน) เพื่อให้คำปรึกษาอิสระเกี่ยวกับรายงาน Surveillance และทิศทางการดำเนินงานของ AMRO
- คงต้องใช้เวลาพอสมควรในการพัฒนาระบบงาน จัดความสามารถ งานวิจัย การทำ Surveillance และการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

ทิศทาง CMIM : ข้อเสนอ

1. IMF Link
2. ขนาด
3. การพัฒนา AMRO ให้เป็น Asian Monetary Organization

ทิศทาง CMIM : IMF Link

- ปัจจุบัน ถ้าอยากใช้ Swap มากกว่า 20% ของ Quota จำเป็นต้องอยู่ภายใต้การกำกับของ IMF
- จำเป็นต้องปรับปรุง เพราะจะประสบการณ์ที่ไม่ดีหลังปี 1997 ไม่มีประเทศใดในภูมิภาคนี้ที่อยากจะให้ IMF มายุ่งอีก ถ้าไม่เปลี่ยน ประเทศก็จะใช้ไม่เกิน 20% ซึ่งเป็นวงเงินที่น้อยเกินไป
- ในเวลาเดียวกัน ถ้าจะตัด IMF Link ไปเลย บางประเทศก็คงไม่ยอม โดยเฉพาะญี่ปุ่นและจีนมีบทบาทในระดับโลก ก็คงอยากเห็นระบบของภูมิภาค (CMIM) เสริมระบบในระดับโลก (IMF)
- สามารถทำได้ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง CMIM และ IMF

ทิศทาง CMIM : IMF Link (2)

- CMIM เป็นการช่วยปัญหาสภาพคล่องของเงินตราต่างประเทศในระยะสั้น (90 day swap) คล้ายที่เกิดกับเกาหลีใต้ในช่วง Sub-prime Crisis ส่วน IMF จะเป็นกรณีที่มีปัญหาในเชิงโครงสร้าง ที่ต้องใช้เวลาในการแก้ไขระยะปานกลาง
- การไหลเวียนของเงินทุน (Capital Flows) ผันผวนมาก ถึงดูว่ามีเงินทุนสำรองมาก แต่ถ้าเงินไหลออกอย่างมากและเร็ว ก็อาจจะเกิดปัญหาสภาพคล่องของเงินตราต่างประเทศได้ (ในช่วงที่เกาหลีมีปัญหา มีเงินทุนสำรองมากกว่า US\$ 200 billion)
- กรณีเกิดปัญหาสภาพคล่องระยะสั้นเพราะเงินไหลออกผิดปกติ CMIM จะช่วยได้ และในช่วง 90 วันแรกไม่ควรจะมี IMF Link ประเทศต่างๆ จะได้ไม่กังวลว่าจะมีปัญหาคารมืองในประเทศเพราะต้องไปอยู่ใต้ IMF อีก

ทิศทาง CMIM : IMF Link (3)

- อย่างไรก็ตาม ถ้ายังจำเป็นต้อง roll over หลายครั้ง ก็มีโอกาสสูงที่ปัญหาจะไม่ใช่เป็นเพียงปัญหาสภาพคล่องระยะสั้น แต่เป็นปัญหาในเชิงโครงสร้าง ซึ่งจำเป็นต้องมีนโยบายแก้ไขในระยะปานกลาง ในกรณีเช่นนี้ ก็สามารถให้ IMF เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาค้างได้
- ดังนั้น อาจจะเป็นว่า การใช้ swap ใน 90 วันแรก ไม่มี IMF Link สำหรับการ roll over ครั้งแรก ก็อาจจะไม่ต้องมี IMF Link เช่นกัน แต่ถ้าจะ roll over เป็นครั้งที่สอง ก็ต้องให้ IMF เข้ามาช่วยดูแลด้วย หมายความว่าในช่วง 180 วันแรกของการใช้ swap ไม่ต้องมี IMF Link แต่ถ้าปัญหายังมีอยู่ต่อไป ก็อนุโลมได้ว่าปัญหาที่มีอยู่ไม่ใช่ปัญหาการขาดสภาพคล่องระยะสั้น แต่เป็นปัญหาในเชิงโครงสร้าง และต้องให้ IMF เข้ามาช่วยดูแล

ทิศทาง CMIM : IMF Link (4)

- อย่างดำเนินการตามนี้ CMIM ก็เป็นเสมือนการช่วยเหลือด่านแรกเพื่อป้องกันไม่ให้ปัญหาการขาดสภาพคล่องระยะสั้นบานปลายกลายเป็นวิกฤตใหญ่ แต่ถ้าปัญหายังไม่หมดไปภายใน 180 วัน ก็คงเป็นปัญหาในเชิงโครงสร้าง ซึ่งก็ตรงกับหน้าที่ของ IMF
- วิธีนี้จะมีผลดีตรงที่ประเทศที่เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องระยะสั้น ไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับ IMF และการที่ IMF จะเข้ามาช่วยเหลือถ้าปัญหายังไม่หมดไปภายใน 180 วัน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ประเทศดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาอย่างทันการณ์ เพื่อจะได้ไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับ IMF และในกรณีที่จำเป็นต้องมีเงื่อนไขทางด้านนโยบาย (conditionality) ที่โหด การที่นำ IMF มาร่วมด้วยจะลดโอกาสที่จะเกิดปัญหาการเมืองระหว่างประเทศถ้าประเทศในภูมิภาคกำหนด conditionality ที่โหดต่อกัน

ทิศทาง CMIM : ขนาด

- หลายฝ่ายมองว่าขนาดของ CMIM (US\$ 120 billion) เล็กเกินไป (โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับปัญหาในยุโรป)
- สามารถเพิ่มขนาดของ CMIM ได้อย่างน้อยสองวิธี คือ i) เพิ่ม contributions และ ii) ให้สามารถมี bilateral swaps พ่วงไปกับ CMIM swap ได้
- Contributions ของ CMIM ไม่ได้เป็นการเอาเงินทุนสำรองของแต่ละประเทศไปลงขัน แต่ยังอยู่ที่แต่ละประเทศ (self-managed reserves pooling) ที่ต้องใช้เงินจริงคือในกรณีที่มี swap เกิดขึ้นจริง ซึ่งก็จะเป็นเพียงส่วนน้อยของวงเงินรวม (ขึ้นอยู่กับ swap quota ของประเทศที่ใช้ และปริมาณที่ใช้ภายใน quota)
- จีนและญี่ปุ่นมีทุนสำรองมากมาย ดังนั้นคงไม่จำเป็นต้องใช้ CMIM แน่แน่นอน ยกตัวอย่างว่าประเทศเกาหลีใต้ และประเทศไทยจะเป็นต้องใช้ CMIM swap เต็ม quota ของทั้งสองประเทศ

ทิศทาง CMIM : ขนาด (2)

- เงินที่อีก 11 ประเทศต้องใช้สำหรับ swap เป็นดังตารางข้างล่าง ซึ่งก็เป็นส่วนน้อยมากของทุนสำรองของแต่ละประเทศ

	Swap Contribution	Reserves (2009)	Share of Reserves
	Billion Dollars		
Brunei	0.010	1.36	0.70%
Cambodia	0.038	3.29	1.16%
PRC	12.200	2,452.90	0.50%
Indonesia	1.446	66.12	2.19%
Japan	12.200	1,048.99	1.16%
Lao PDR	0.010	1.01	0.94%
Malaysia	1.446	96.7	1.50%
Myanmar	0.019	1.38	1.38%
Philippines	1.446	44.21	3.27%
Singapore	1.446	187.8	0.77%
Viet Nam	0.318	16.8	1.89%

Note: Reserves for Myanmar is for 2006.

ทิศทาง CMIM : ขนาด (3)

- ดังนั้น ถ้าจะเพิ่มขนาดของ CMIM ขึ้นเป็นสองเท่า (US\$ 240 billion) ก็ยังไม่มีปัญหามากสำหรับแต่ละประเทศ นอกจากนั้น ในข้อตกลง CMIM ก็ยังเปิดช่องให้บางประเทศไม่ร่วมใน swap ได้ในกรณีจำเป็น หรือมีข้อจำกัดสำคัญ
- อีกวิธีหนึ่งคือให้สามารถพ่วง bilateral swap กับ CMIM swap ได้ เช่นถ้าไทยจะทำ swap กับ CMIM เต็มจำนวน (US\$ 11.38 billion) ก็ไม่น่ามีปัญหาถ้าจีนและญี่ปุ่นจะพ่วง bilateral swap กับไทยอีกคนละ US\$ 10 billion (เหมือนกับ bilateral contributions ที่เสริมเงินกู้จาก IMF) ซึ่งก็จะทำให้วงเงินที่ประเทศต่างๆ สามารถใช้ได้มากกว่าที่กำหนดใน CMIM swap quota มาก
- ถ้าใช้สองวิธีข้างต้น Effective Size ของ CMIM อาจจะเป็นประมาณ US\$ 600-700 billion ซึ่งก็น่าจะพอสำหรับความจำเป็นในอนาคต

ทิศทาง CMIM : Asian Monetary Organization

- โครงสร้างความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาคได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องล่าสุดในการประชุม ASEAN+3 Finance Ministers ตั้งแต่ปีหน้าไป ผู้ว่าการธนาคารกลางของแต่ละประเทศจะร่วมด้วย
- ปัญหาที่ขาดอยู่คือหน่วยงานที่จะทำหน้าที่ Technical Secretariat ผลักดันกระบวนการความร่วมมือทางการเงิน ไม่ว่าจะในส่วนของ Finance Ministers ผ่าน ASEAN+3 หรือในส่วนของ Central Banks ผ่าน EMEAP
- ในระยะยาวออกไป AMRO ควรเพิ่มบทบาทมากขึ้น และทำหน้าที่ Technical Secretariat ให้แก่กระบวนการความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาค และแปลงสภาพจะ Research Office มาเป็น Asian Monetary Organization ซึ่งก็จะย้อนกลับไปสู่ข้อเสนอให้มี Asian Monetary Fund (AMF) ในช่วงหลังวิกฤตปี 1997 แต่หน้าที่จะมากกว่าเป็นเพียง IMF ของ East Asia แต่รวมถึงการผลักดันความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาคด้วย

ขอบคุณครับ